

jo dog aabenbart nærmest maa kunne sammenlignes med Odense. Fredericia beregner 75 Rd., Sølfingør 80, Horsens 65, Randers 90 og Næstved 55 Rd. Da et af de mindre Toldsteder, for hvis Vedkommende man foreslaar Nedsættelse, er Faaborg, har jeg taget nogle Exempler med fra Byer, der formentlig kunne sammenstilles med Faaborg, og jeg skal da anføre, at Præsto beregner 40 Rd., Nyborg 45, Roskilde 50, Slagelse 85 og Svendborg 75. Jeg tror derfor, at det maa erkjendes, at Udvalget har havt god Grund til at anbefale den foreslaede Nedsættelse. — Endnu skal jeg bemærke, at Udvalget har modtaget en Skrivelse fra Finansministeriet angaaende en Nedsættelse i de Bilag, der følge med Lovforslaget, idet der i en vis Henseende er sket en Forvejling mellem Næst og Swanik. Forvejlingen bestaar deri, at der for Spanik er opført Udgift til Kontorleie, hvilket ikke er rigtigt, idet der i denne By er Kontorlokale; men Udgiften til Kontorleie skulde have været opført for Næst, hvor der ikke, saaledes som det er anført i Bilaget, er noget saadant Lokale. Naar Udvalget ikke har stillet noget Forslag i den Anledning, er dette begrundet deri, at der i det Hele ikke har været nogen Anledning til at stille Forslag angaaende disse to Byers Kontorholdsvederlag.

Steenstrup: Som det ærede Thing vil se, ere de Forslag, der i det Hele ere stillede af Udvalget med Hensyn til Summernes Størrelse, rene Bagateller, og Differentien mellem Flertallet og Mindretallet angaar altsaa heller ikke noget stort Beløb. Det Hele, der differerer os imellem, er knapt 600 Rd. Naar man ikke har kunnet enes, er det, fordi der er en Principforskjel i Opfattelsen. Forskjellen ligger paa to Punkter og angaar dels nogle mindre Portobeløb for enkelte mindre Byers Vedkommende, dels de kjøbenhavnske Forhold. Hvad disse angaar, finder jeg mig foranlediget til at sige, at det egentlig er mærkværdigt, efterat de kjøbenhavnske Toldforhold saa tidt have været under Forhandling her i Thinget, at se, at med Undtagelse af det Medlem (Casse) af Udvalget, der er fra Kjøbenhavn, har ikke noget andet kjøbenhavns Medlem givet Møde her idag. (Aer moes: Jeg er her ogsaa); ja, Undtagelsen stabsætter jo Reglen. Det er ikke nogen Breidelse, jeg retter mod de øvrige ærede kjøbenhavnske Medlemmer; de maa naturligvis have lovligt Forfald. Jeg vil gjerne indrømme, at det til Odense og Faaborg forlangte Portobeløb synes uforholdsmæssig høit; men paa den anden Side kan det ikke hjælpe Embedsmanden, at han faar et for høit Portobeløb, naar han i det Hele taget dog faaer for ringe Kontorholdsagdtgjørelse, idet denne jo danner en Enhed, og da nu Mindretallet ikke finder, at Godtgjørelsen for disse Byers Vedkommende, sammenlignet med, hvad der fordres til Byer af lignende Størrelse, er sat for høit,

have vi ikke kunnet gaa med Flertallet til den for disse to Byer foreslaede Nedsættelse. Den største Difference — Differencerne ere iøvrigt alle smaa — er fremkommen med Hensyn til de kjøbenhavnske Forhold. Mindretallet maa give det høitærede Ministerium Ret i, at Forholdene her synes at fordrø hele det begjærede Kontorholdsvederlag; thi dels ere Forretningerne i Kjøbenhavn jo tiltagne i et forbausende Omfang, og dels maa man erindre, at navnlig her i Byen er det ikke muligt at skaffe de fornødne Kræfter for samme Pris som tidligere. Mindretallet har derfor været bange for ved en Nedsættelse af Beløbene at gaa de kjøbenhavnske Forhold for nær. Det er naturligvis ikke af Barmhertighed i og for sig mod de vedkommende Embedsmænd, men naar det storker paa Kræfter, hvem er det saa, der kommer til at betale Gildet? Efter Mindretallets Anskuelse er det Handelsstanden, bag hvilken Publikum staar. Vige som det efter min Mening er forkert at hævde en Massines Gang ved at spare paa Løn, saaledes mener jeg, at det er forkert her, naar man ellers er overbevist om, at det og det behøves, da at spare paa et Tusinde Kroner, da dette let paa den store Omsætning for den almindelige Mand og navnlig for Handelsstanden mangen Gang kan lede til større Tab. Jeg skal derhos bemærke, at skjøndt disse kjøbenhavnske Kontorer ere opførte hvert for sig, danne de dog en Enhed, idet Ministeriet har forbeholdt sig Ret til at omlægge Kontorholdsagdtgjørelsen imellem Kontorerne indbyrdes; hvortil kommer, at et af Kontorerne er blevet forøget med et specielt Kontorsted, nemlig Kreditoplagskontoret. — Jeg skal tillade mig at anmode den høitærede Minister om specielt at tage Kontorholdsagdtgjørelsen for een Embedsmand, nemlig for Toldembedsmanden i Horsens under nærmere Overveielse. Det er jo nemlig Skif og Brug, og kan heller ikke hjælpe Noget, at et enkelt Medlem fremfatter Forslag om at ansætte en Kontorholdsagdtgjørelse høiere; end Ministeriet har foreslaet, men naar man sammenligner Horsens f. Ex. med Roskilde og Fredericia, saa forekommer det mig, at det falder i Dinene, for det Første, at Horsens maa være lige saa stor som disse to Byer, og dernæst; at Horsens er en af de meget saa Byer, hvor Kontorholdsagdtgjørelsen er sat ned, idet den jo gjennemgaaende er sat op for saa godt som alle Byer. Jeg vil derfor bede den høitærede Minister nærmere at overveie, om man ikke muligvis ved en Feiltagelse eller paa anden Maade er kommen til at gaa denne Embedsmand for nær. En af hans væsentligste Indtægter er de saakaldte Havneprocenter, hvormed det jo forholder sig saaledes, at Halvdelen af denne Indtægt kommer Embedsmanden tilgode, medens den anden Halvdel trækkes fra i hans Kontorhold. Da nu Havneprocenterne der ere temmelig betydelige, saa antager jeg, at det er dette, som har ført til, at hans Kontorhold ikke alene er kommet